

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

Res.1. An Pontifex possit suis præceptis ita obligare quoad ministrationem
Sacramentorum, ut aliquando excusemur ab obligatione, & observatione
præcepti divini? Sed inter alia, qua in textu hujus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

TRACTATVS PRIMVS DE POTESTATE PONTIFICIS in ordine ad Sacraenta.

ET IN FINE HVIVS TRACTATVS ADSCRIBVNTVR
dua Apologetica Disceptationes de primatu selsius D.Petri ad differentiam
inter ipsum, & D. Paulum.

RESOLVTO I.

An Pontifex possit suis preceptis ita obligare quod ad ministracionem Sacramentorum, ut aliquando excusetur ab obligatione, & observatione preceptuum? Sed inter alias, quae in texu huius Resolutionis explanantur, qualiter diversi casus inferuntur, ex doctrina supradicta questionis, quae in promptu debent habere omnes Sacerdotes, & Confessari, quia sapa contingere possunt in praxi, & sunt validè notandi. Ex part. 8. tract. 1. Refol. 78.

AFIRMATIVE respondet Eminensissimus Cardinalis Lugo de Sa-
cram. Eucharist. disp. 14. scilicet 5.
n. 10. vbi sic ait. Loquendo de
aliquando Ecclesia cum tanto rigore praecipiat, &
prohibeat aliquid, ut etiam intuitu obliterandi pra-
cepi diuinum id omitti, vel fieri non posse. Ita illa,
qui postea disp. 15. scilicet 3. num. 6. afferit, quod in
Ecclesia ex ha doctrina communiter assertur, non
potest Sacerdotem post prandium celebrare Missam
pro dando viatico moribundo; & ita docent Do-
ctores, quos citat & sequitur Marchinus de sacra-
mento Ordinis, part. 3. cap. 3. num. 13. & me citato
Eminensissimus Lugo vbi supra, num. 68. Et ratio
est, quia preceptum dandi viaticum debet semper
intelligi, quando dari potest iuxta ritum, & ordi-
nem ab Ecclesia praescriptum in hoc Sacramento
confidendo, & ministrando. Quare sicut non potest
Sacerdos celebrare absque vestibus factis, absque
tempore altari, absque pane azymo ad dandum viaticum in-
fuso, quidquid dicat. Magis vbi supra, cuius sen-
tentiam omnes meritis refellunt: sic non poterit
celebrare absque ieiunio, cum tam sit preceptum
Ecclesia hoc, sicut illa.

Sed hæc exempla non carent difficultate, quia

non desunt Doctores afferentes, Sacerdotum post
prandium posse dicere Missam ad communicandum
infirmum. Et ita docent plures Doctores, quos
olim ego citavi, & adducit Cardinalis Lugo vbi
supra, disp. 15. scilicet 3. num. 67. quorum senten-
tiam, ipse putat probabilem & probati potest se-
quentibus argumentis. Primo, licet Sacerdoti non
ieiuno celebrare, ad mortem, vel vulnus viaticum,
ergo ad subueniendum sibi, vel alteri morienti.
Secundo, licet infirmo de vita periclitanti viaticum
ministrare non ieiuno; ergo in gratiam eiusdem
licebit sacerdoti non ieiuno celebrare. Tertio, po-
test Sacerdos in articulo mortis absoluere a qui-
buscumque censuris & peccatis, a quibus ante non
poterat; ergo & non ieiunio celebrare. Quarto,
efficiacius, potest Sacerdos ad subueniendum sibi,
vel alteri morienti celebrare non præmissa con-
fessione peccati mortalis: ergo & non præmisso
ieiunio. Antecedens conceditur ab omnibus. Con-
sequencia constat, nam præmissum est pre-
mittendi confessionem peccati mortalis, cum sit
iuris diuinum, ut supra probatum est; quam præmit-
tendi ieiuniū, cum hoc sit tantum iuris positum hu-
mani. Quinto, licetum est Sacerdoti, propter agroti
necessitatem, anticipare, vel postponere tempus ce-
lebrationis, ut omnes ferè concedunt: ergo erian-
tibet, non ieiunio celebrare, cum tuncque sit
præceptum Ecclesiasticum. Sexto, præceptum de
communicando in articulo mortis est diuinum:
ergo debet prævalere præceptio, de non celebando
post sumptum ciborum, quod est humanum.

3. Et in uno casu admittit hanc sententiam Ami-
cus in cursu Theolog. tom. 7. disp. 27. scilicet 3. n. 36.
sup. hoc in
tom. 1. tr. 3.
Refol. 148. à
lin. 3. & in
Refol. 155. §. 2.
ad medium.
In hoc in-
casu, & in
Refol. 148. à
lin. 3. & in
Refol. 155. §. 2.
ad medium.

Citatur in
Ref. que est
130. In tom.
2. tr. 1. & in
alii eius
princeps not.
& ad mediū
§. 1. huius
Ref. Et sup.
his casibus
seqq. in hoc
§. 1. magis lat.
in suis spe-
cialibus Re-
fo. positis in
suis propriis
tractatibus
in tom. 1. &
2. de Sacra-
mentis se-
cundum hanc
nouam me-
thodum, &
ordinem.

A videtur

2. Tract. I. De Postestate Pontificis

videtur hic casus per episkepam excipi à lege univ. de falso.

¶ hoc in 4. Potest etiam inferri. Secundo ex supradicta do-
tom. 2. tr. 2. Etiam Sacerdotem in articulo mortis ad prab-
eum viaticum moribundo, non posse ei prabere
species sanguinis, si non potest deglutire particula-
lam. Ita Petrusianus in 4. tom. 1. disp. 8. quæst. 3. art. 6.
& alij, quia cum hoc Sacramentum nec sit simpli-
citer necessarium, non obligat nisi cum debitis
circumstantiis ab Ecclesia praescriptis. Sed etiam
hac opinio non catet difficultate, nam contrarium
tenet Ochaganus de Sacramentis, tract. 2. de Eucharis-
tia. q. 18. num. 9.

5. Et ipsius Aduersarij non audent hoc facientem
de peccato mortali damnare; & ideo Amicus in
eius Theolog. tom. 7. disp. 19. sect. 8. num. 107. sic ait
Obitiae. Numquam Ecclesia censetur prohibere
Sacramenta in casu necessitatis, vt constat de sa-
cramento Confessionis, quod inquam in casu ne-
cessitatis prohibetur, sicut nec Baptismum, Confir-
mationem, & viaticum tempore interdicti: ergo
etiam vbi non est permissa communio sub utraque
specie, poterit infirmus in articulo mortis, com-
municare sub specie vini, si non posse vel habere, vel
sumere speciem panis. Respondeo negando non
possi Ecclesiam prohibere, etiam in casu ne-
cessitatis propter immutabilem obseruantiam legis, &
reverentiam Sacramentis debitam, ea Sacramenta
qua non sunt simplier necessaria, cuiusmodi est
hoc Sacramentum. Praestat enim constant & per-
petua obseruantia legis debita Sacramenti admini-
strationi, vniuersaliter alterius personæ deuotioni, pre-
sertim cum facile possit ex uno casu ad alios exten-
di huiusmodi legis interpretatione. Nec est eadem
ratio de sacramento Confessionis, quod est Sacra-
mentum necessitatis, sicut & sacramentum Bapti-
smi. Quod autem Ecclesia tempore interdicti non
prohibeat alia etiam Sacramenta ad salutem non
necessaria, vt Confirmationem, viaticum pro infir-
mis, & matrimonio, id ideo est, quia haec pendent
à postestate Ecclesie, que potest pro tali tempore
hac Sacramenta concedere, sicut in articulo mortis
concedere potuit confirmationem sub specie vini,
in defunctum alterius speciei: de facto autem id non
concessisse, colligimus ex universalis prohibitione
absque villa exceptione. Ceterum non damnamen-
te peccati mortalis cum, qui in eo casu vtiens benigna
legis interpretatione communicaret sub specie vini.
Ita Amicus.

Sup. hoc su-
pra p. 1. p. 6. li-
tem 5. a. hu-
ius Ref. 2. in
P. 1. seq. in
P. 1. Sed
hunc. & in
P. 1. tr. 1. Ref.
17. 8. §. vi. in
principio, &
copia Eucharistie non tenet communicare cum
irreuerentia eiusdem Eucharistie. Atque ita docet
Diuinus Antoninus 3. part. iii. 13. cap. 16. §. 1. Sotus
in 4. disp. 12. quæst. 1. art. 8. Nauarrius cap. 21. n. 53.
Victoria de Eucharistia, num. 8. & alij. Sed hic
casus habet etiam tuam difficultatem: nam Major
in 4. disp. 9. quæst. 3. Zambranus de Eucharistia,
cap. 3. dub. 6. & alij, contrarium sententiam docent,
vt obseruat Machinus de sacram. Ordinis, part. 3.
cap. 13. num. 4.

Sup. contencio 7. Et tandem Quare potest inferri, quod si quis,
in hoc g. in v. g. diceret Missam, & lumina extinguenter ante
tom. 2. tr. 1. confirationem, nec amplius accendi possent, non
Ref. 154. §. 1. posse prosequi Missam etiam pro dando viatico
ante medius, posse alij moribundo. Et ita docet Fagundez de pra-
cept. Ecclesiast. precept. 1. lib. 3. cap. 22. num. 19. vbi

sic sit. Sed quid si excepto sacro lumen extinguatur tenet & si
in tali Ecclesia, ac loco, vbi aliud commode inueni-
niri non possit; quod facile evenerit potest, si in
aliquo Sacello, aut Eremitorio remoto a vicis, &
pagis, sacrificium fiat: & an saltum in eo casu licet
cum fine lumine sacrum facere, seu potius con-
tinuare, maxime virgine aliqua circumstantia diei
festi, in quo praesentes ex precepto, eidem sacro in-
teresse teneantur, aut in ea necessitate, in qua alti-
quis moribundus extremo viatico indiget. Respon-
deo, ante verba confirationis inchoata non esse
licitum Missam dicere, aut perficere, si lumen deficiat,
etiam praecipuum Ecclesia virget audiendi
sacrum, inquit etiam praecipuum diuinum communi-
candi extreme, & per modum viatici instet:
quod potest accidere, si presentem aliquis subito
ac repentina morbo corripitur. Et ratio est, quia
nece praecipuum humanum, & Ecclesiasticum audi-
endi sacrum, nec praecipuum diuinum accipendi
extremum viaticum obligant, aut obligare possunt
cum irrecurrentia Sacramenti, ac sacrificij: non potest
autem negari irrecurrentiam esse maximum huius
Sacrificij, & Sacramentij, si sine lumine fiat: si vero
confiratio iam sit cepta, & lumen deficit, potest
Sacerdos, inquit teneat, sacrificium sine lumine
perficere, ac continuare; quia virget praecipuum di-
uinum integrandi sacrificium, & maior irrecurrentia
erit, si tunc imperfectum relinquitur, quam si sine
lumine, quando substancialiter incepit est, perfici-
atur: nam, cum substantia sacrificij sit inchoata,
ideo necessitas perfici debet, nec imperfectum,
ac mutilem praeditum sacrificium relinquatur.
Ita Fagundez.

8. Postea plures alios casus similes hic adducere;
sed quia de illis copiosam meditor tractationem,
in illa de singulis iudicium meum proferam.

R E S O L . II.

*An Ponitex possit aliquibus interdicere usum Sa-
cramentorum?*

*Et pro praxi brevis questionis aliqui diversi casus
adducuntur in corpore huius Resolutionis. Ex p. 8.
tract. 1. Refol. 79.*

§. 1. R Espondeo affirmatiue, vt patet tempore
interdicti, in quo prohibetur usus aliquorum
Sacramentorum, vt constat ex e. si sententia 16.

*de sententia excommunicationis, in 6. & ex c. respon-
deo 43. de sententia excommunicationis, sed non om-
nium, quia non prohibetur Baptismus, nec Confir-
ratio, vt constat ex cap. quintanum 19. de sententia
excommunicationis, in 6. inquit nec solemnitates co-
rum ex eodem deducuntur: nec prohibetur sacra-
mentum Penitentia, non tantum constitutis in
articulo mortis, sicut nec oīm, sed nec sanis; quia
id conceditur in cap. alma mater, exceptis qui
aliqua culpa causam interdicto dederunt, nisi prius
de delicto satisfaciant, aut deinde sufficientem cau-
tionem de satisfaciendo, aut si neutrum possint, ira-
gent se, quam primum possint, satisfacuros, aut ad-
iuturos quantum possint, vt Ecclesia satisfiat à de-
linquentibus, vt dicitur in cap. alma mater.*

2. De susceptione autem sacramenti Extremitatis
est expressa prohibicio, cap. quod in te, de
penitentia, & remissione, & intelligenti Doctores
non posse dari in articulo mortis, quia tunc erat
dandum; ergo prohibito recipit illud tempus.
Secundo dicunt, nullo modo esse conferendum, vt
non distinguamus de Sacramento, quantum ad
substantiam, & quantum ad solemnitatem. Addunt

Sup. hoc ia-
tom. 2. tr. 4.
Ref. 3. i. in fi-
ne, & in Ref.
32. & lego
eriam do-
Ref. 32.

In hac in-
Kloster

Qua anno
Inventio
in 2011.
Ex Ref.
Ecclesiast.
Resolution
habet pri-
ma pol
fumitum

Sap. hoc &
in hoc
seqq. & Pro Con-
firmatione
in tom. 1.
tr. 2. Ref. 10

Sup. hoc ia-
tom. 2. tr. 4.
Ref. 3. i. in fi-
ne, & in Ref.
32. & lego
eriam do-
Ref. 32.

Sup. hoc ia-
tom. 2. tr. 4.
Ref. 3. i. in fi-
ne, & in Ref.
32. & lego
eriam do-
Ref. 32.